

Oświadczenie EBN dotyczące kryzysu w stanie Szan

13 marca 2011 r. dyktatorzy birmańscy zerwali trwające 22 lata zawieszenie ognia z Armią Stanu Szan – Północ. 3 500 żołnierzy Armii Birmańskiej wzięło udział w militarnej ofensywie w północno-centralnej części stanu Szan z populacją 100 tys. Doniesiono o sześćdziesięciu pięciu starciach w ciągu pierwszych trzech tygodni zerwania zawieszenia ognia. Celem ofensywy wojskowej stali się cywile wskutek bomb zrzuconych na cywilne wioski. Nadużycia popełniane przez wojsko birmańskie to m.in. arbitralne egzekucje, arbitralne zatrzymania, tortury, grabieże, gwałty, przymusowe przesiedlenia i przymusowa praca. Te nadużycia są łamaniem prawa międzynarodowego. Od zerwania zawieszenia ognia, przestępstwa takie są na porządku dziennym.

Zgodnie z konstytucją z 2008 r. tylko Birmańska Armia jest jedyną legalną zbrojną organizacją w kraju. Organizacje z którymi zawarto układy o zawieszeniu ognia brały udział w Konwencji Narodowej, w czasie której sporządzono projekt Konstytucji. Każda ich propozycja, która gwarantowałaby pewien stopień autonomii stanom mniejszości etnicznych, została odrzucona przez juntę.

Zerwanie zawieszenia ognia z Armią Stanu Szan - Północ w dniu 13 marca jest trzecim przypadkiem, kiedy w ciągu ostatnich lat dyktatorzy taki układ zerwali. Grożą oni również zerwaniem pozostałych układów. Może to wywołać konflikt na dużą skalę w stanach Mon, Karen, Karenni, Szan i Kaczin. Rezultatem będzie duży kryzys humanitarny i ogromna eskalacja łamania praw cywilów, ponieważ wojsko birmańskie mierzy w cywilów w konflikcie.

Unia Europejska wielokrotnie uznawała, że dialog jest sposobem rozwiązywania problemów politycznych w Birmie. Wszystkie uzbrojone organizacje etniczne w Birmie, te które podpisały zawieszenie ognia oraz te, które go nie podpisały, chcą rozpoczęcia dialogu. Dyktatura jednak po raz kolejny używa przemocy zamiast dialogu.

Zbrodnie popełnione przeciwko cywilom:

Shan Human Rights Foundation udokumentowała poważne łamanie praw człowieka przez wojsko birmańskie w Stanie Szan od czasu zerwania zawieszenia ognia, w tym m.in.:

Ostrzeliwanie cywilów:

13 marca Wojska birmańskie ostrzelały z moździerzy wioskę Wan Nam Lao, uderzając w świątynię i zabijając czterech mnichów w nowicjacie oraz dwóch innych cywilów. W innym ataku moździerze zraniły jedenastu cywilów.

Przymusowa praca:

Mieszkańcy wiosek są powszechnie zmuszani do pracy w roli tragarzy i przewodników dla wojska birmańskiego. Muszą nosić wojskowy ekwipunek i dostawy żywności. Na przykład, 18 marca 50 kobiet zmuszono do noszenia dostaw wojskowych na górę Loi Larn.

Przymusowe przesiedlenia:

200 rodzin w czterech wioskach w gminie Kun Hing zmuszono do przesiedlenia do innej wioski pod groźbą, że ich siedziby zostaną spalone.

Grabieże:

Żołnierze birmańscy rekwirują żywność, żywy inwentarz, leki, koce, pieniądze, samochody i inne cenne rzeczy wieśniaków. Używają również należących do tubylców wozów zaprzęzonych w woły jako środka transportu. W przypadkach, kiedy żywność nie może być przetransportowana jest często niszczone, by jej nie zostawić mieszkańcom.

Arbitralne zatrzymania:

Dziesięć młodych osób z wioski Nam Lao zostało związanych i zatrzymanych w domu przez birmańskich żołnierzy. Zostali oskarżeni o zaniechanie informowania o przemieszczeniach szańskej armii.

Tortury:

Najpowszechniejszym sposobem tortur stosowanym przez wojsko birmańskie jest silne pobicie. Pewną kobietę z gminy Kesi związane na tydzień jako karę za to, że jej brat oskarżony został o atak na birmańskie wojsko. Jeden z torturowanych miał szesnaście lat.

Ludzkie tarcze:

W niektórych przypadkach ludzie używani do przymusowych prac używani są jako tarcze, nakazuje im się maszerować z przodu, w środku i za żołnierzami birmańskimi, aby zapobiec atakom, ponieważ wiedzą, że Armia Stanu Szan - Północ nie chce ranić cywilów.

Grupowe gwałty:

Odnotowano kilka doniesień o grupowych gwałtach żołnierzy birmańskich na miejscowych kobietach. 21 marca w wiosce Nam Lao, trzydziestoletnia Nang M. została zgwałcona przez grupę żołnierzy, w wyniku czego zmarła. W tym samym dniu zgwałcono inną kobietę z tej wioski. Podobnie, dwie kobiety z wioski Wan Pa Tab, nieznana jest dokładna data. 23 marca oddziały Armii Birmańskiej z 33 Batalionu Piechoty Lekkiej zgwałciły 19-letnią Nang B. na drodze w pobliżu jej wioski. 26 marca żołnierze ze 147 Batalionu Piechoty Lekkiej dokonali grupowego gwałtu na 25-letniej głuchej kobiecie z wioski Wan Mai Kai

Arbitrarne egzekucje

19 marca 2011 Armia Birmańska oskarżyła Sai Ar, 28 – letniego głuchoniemego o pomoc oddziałom szańskim i zastrzeliła go.

Apelujemy do Unii Europejskiej o wydanie publicznego dokumentu nakazującego dyktaturze zakończenie użycia sił zbrojnych w celu rozwiązania problemów politycznych, zakończenia ataków w stanie Szan oraz o zaapelowanie o ogólnonarodowe zawieszenie ognia.

Unia Europejska powinna zapewnić pomoc humanitarną ofiarom konfliktu, w tym pomoc na granicach, w miejscach, gdzie agencje pomocowe i inne nie mają dostępu.

Komisja Europejska powinna zaprzestać zmniejszania funduszy dla uchodźców w Tajlandii, a przeciwnie – zwiększyć pomoc finansową.

Spółeczność międzynarodowa wielokrotnie apelowała, że rozwiązanie problemów w Birnie leży w trzystronnym dialogu między dyktaturą, głównym ruchem demokratycznym oraz grupami etnicznymi. Jednakże nigdy nie podjęto poważniejszych wysiłków w celu zapewnienia takiego dialogu. Wysiłki, aby taki dialog zapewnić powinny być priorytetem dla społeczności międzynarodowej, w tym Unii Europejskiej, w jej kontaktach z dyktaturą.

Actions Birmanie (Belgium)
Association Suisse-Birmanie (Switzerland)
Austrian Burma Center (Austria)
Azione Birmania (Italy)
Burma Aktion (Germany)
Burma Campaign UK (UK)
Burma Center Netherlands (Netherlands)
Christian Solidarity Worldwide
CISL (Italy)
ESP-Stockholm – (Sweden)
European Karen Network
FIDH
INFO BIRMANIE (France)
NCUB-Europe
Norwegian Burma Committee (Norway)
Olof Palme International Center (Sweden)
People in Need (Czech Republic)
Solidarność Polsko Birmańska
Social Democratic Student's of Sweden (Sweden)
Society for Threatened Peoples (Germany)
Swedish Burma Committee (Sweden)